

Тетяна М. Червінська*

ОЦІНКА РІВНЯ ЦИФРОВІЗАЦІЇ І СТАЛОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Проведено оцінку ключових показників сталого розвитку України у порівнянні із вітчизняними та міжнародними індикаторами. Виявлено досягнення і розриви в критеріях сталого розвитку. Окреслено підходи щодо подолання означеного відставання.

Метою роботи є оцінка сталого розвитку економіки України в контексті цифрової трансформації. Здійснено загальну характеристику ключових індикаторів сталого розвитку, зокрема, індексу людського розвитку, індексу щастя тощо. Проведено узагальнюючу оцінку сталого розвитку країни з урахуванням економічної, соціальної та екологічної компонент, при цьому виявлено основні переваги та виклики в контексті реалізації основних ініціатив сталого розвитку. Проаналізовано основні позиції України серед країн світу за такими основними рейтингами як бідність, гендерна рівність, мир і справедливість тощо. Певну увагу приділено особливостям соціального розвитку регіонів України. У регіональному контексті визначено рівні стабільності розвитку тилових, центральних і прифронтових регіональних угруповань, означено наявність відповідних розривів між даними економічними суб'єктами. За окремими глобальними індексами сталого розвитку проведено порівняння особливостей вітчизняного розвитку та країн ЄС. При використанні ключових індикаторів оцінки визначено місце України. Проведено аналіз використання ініціатив сталого розвитку при порівнянні із світовими тенденціями, при цьому виявлено кращі позиції національної системи та наявність відповідного відставання, викликів за окремими цілями. Акцентовано увагу на таких критичних для країни питаннях як наявність бідності, недоліки в розвитку інфраструктури, поглиблення розривів у гендерній рівності, регіональні відмінності, нестача трудових ресурсів тощо, що пов'язано із агресією РФ проти України. Означено їх негативний вплив на виконання основних завдань сталого розвитку. Окреслено основні підходи щодо можливостей подолання існуючого відставання в реалізації основних завдань сталого розвитку у вітчизняній практиці.

Ключові слова: сталий розвиток, цілі, цифровізація, індикатори, показники, оцінка, тенденції.

Табл. 5. Літ. 13.

DOI: 10.32752/1993-6788-2026-1-295-227-236

ORCID //orcid.org/: 0000-0001-7657-2855

Tetiana Chervinska

ASSESSMENT OF THE LEVEL OF DIGITALISATION AND SUSTAINABLE DEVELOPMENT IN UKRAINE

The aim of the work is to assess the sustainable development of Ukraine's economy in the context of digital transformation. A general description of key indicators of sustainable development, in particular, the Human Development Index, the Prosperity Index, the Global Peace Index, etc., has been provided and their significance has been determined. A comprehensive assessment of the country's sustainable development has been carried out, taking into account economic, social and environmental components, and the main advantages and challenges in the context of implementing key sustainable development initiatives have been identified. Ukraine's main positions among the countries of the world have been analysed according to key ratings such as poverty, gender equality, peace and justice, etc. Some attention was paid to the peculiarities of social development

* "Interregional Academy of Personnel Management". Ukraine.

in the regions of Ukraine. In the regional context, the levels of stability of the development of rear, central and frontline regional groups were identified, and the existence of corresponding gaps between these economic entities was noted.

A comparison of the characteristics of domestic development and EU countries was carried out using selected global sustainable development indices. Ukraine's position was determined using key assessment indicators. An analysis of the use of sustainable development initiatives was carried out in comparison with global trends, revealing the best and most advanced positions of the national system and the existence of corresponding lagging behind and challenges for specific goals. Attention was focused on issues critical for the country, such as poverty, shortcomings in infrastructure development, deepening gender inequality, regional differences, labour shortages, etc., which are related to the Russian Federation's aggression against Ukraine. Their negative impact on the implementation of the main sustainable development goals was identified. The main approaches to overcoming the existing gaps in the implementation of the main sustainable development goals in domestic practice are outlined.

Keywords: sustainable development, goals, digitalisation, indicators, assessment, trends.

Peer-reviewed, approved and placed: 16.01.2026

Постановка проблеми. Сучасна концепція сталого розвитку визначається країнами ООН найбільш пріоритетним напрямом розвитку суспільства. Протягом останніх десятиліть передові міжнародні компанії основними стратегічними орієнтирами обирають досягнення сталого розвитку. Прискорений розвиток цифровізації, зростання вимог до соціальної відповідальності і етичності, а також прозорості бізнес-структур, загострення певних кризових процесів, зокрема, зумовлених військовими діями проти України, ці процеси тісно пов'язані із сталим розвитком економіки і суспільства загалом. Вимірювання результативності впровадження основних підходів сталого розвитку, визначення рівнів виконання його цілей з метою подання виявлених прогалин і викликів є ключовим завданням економічної теорії і практики. Отже, питання розгляду концепцій сталого розвитку у контексті цифровізації є актуальним і потребує детального аналізу і удосконалення з урахуванням важливості вирішення очених завдань.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблема визначення основних складових та обрентування рівнів сталого розвитку займалися багато вітчизняних вчених, зокрема, таких як: Будицький О. [1], Завгородній А., Іванченкова Л., Шаповалова І., Маркова Т. [3], Зайцева Л.О. [5], Зайченко К. [7], Кишакевич Б., Зварич Б. [8], Солодовнік О., Гавриличенко Є. [9]. Авторами досліджувались різні аспекти поширення цифровізації і сталого розвитку, зокрема, основні тенденції, способи їх оцінювання, формуванню системи показників та інструментів регулювання цих процесів, дослідження індикаторів сталого розвитку і використання статистичної звітності тощо. Однак враховуючи значні наукові напрацювання, питання оцінки показників або індикаторів сталого розвитку лишаються дискусійним з точки зору методологічного їх обрентування та практичного використання.

Метою дослідження є проведення оцінки основних аспектів сталого розвитку в Україні і світі. Завданнями даного дослідження є:

- оцінювання виконання завдань сталого розвитку на основі основних критеріїв і індикаторів оцінки;

- виявлення відхилень і викликів при оцінюванні виконання ініціатив сталого розвитку;
- окреслення моливостей усунення розривів у виконанні завдань сталого розвитку.

Основні результати дослідження. В умовах загальної світової орієнтації на реалізацію напрямів сталого розвитку та повсюдного впровадження заходів корпоративної соціальної відповідальності в сучасну систему бізнесу задля аналізу людського розвитку, соціального рівня людей, прогресивності у сфері інновацій тощо запропоновано багато індикаторів суспільного розвитку. В еволюційному аспекті розвиток цього процесу спостерігається від «Індексу соціального прогресу», до сучасних суб'єктивніших альтернативних показників, таких, зокрема, як індекс щастя.

Загалом певні індекси або індикатори використовуються з урахуванням економічного, екологічного та соціального аспектів, які є ключовими в реалізації сталого розвитку. Так, індекс людського розвитку представляється певним комбінованим критерієм, який характеризує особливості розвитку людей певних країн чи регіонів світу, його визначення проводиться на основі індикаторів рівня життя (розміру валового національного доходу на людину, достойного рівня життя за показником купівельної спроможності), рівня грамотності, освіченості (середньої тривалості навчання школярів та дорослих, доступності до освіти і т.п.), стану здоров'я (середньої тривалості життя, здоров'я і довголіття). Хоча даний індекс не враховує екологічного аспекта.

Людський розвиток також можуть характеризувати і інші індикатори, зокрема такі як індекс якості життя, індекс кращого життя, індекс процвітання, глобальний індекс миролюбності, показник «валового національного щастя» або міжнародний (всесвітній) індекс щастя. Зокрема, Індекс якості життя ґрунтується на результатах суб'єктивного моніторингу задоволеності життям із певними об'єктивними параметрами якості життя в різних країнах. Він просто розраховується, при використанні 9 змінних, однак не враховує рівня освіти. Індекс кращого життя включає 24 змінних і являється інтерактивним, або варто самостійно надавати значущості певним 11 аспектам благополуччя, що може змінювати рейтинг держав залежно від пріоритетності користувачів. Індекс процвітання формується із 89 змінних та характеризує як рівень багатства так і рівень добробуту за певними галузями [5].

Досить актуальним з точки зору формування сучасних підходів щодо оцінювання особливостей перебування працівників на роботі можна розглядати індекс щастя в контексті різних суб'єктів господарювання, оскільки це в перспективі може представляти певний інтерес для менеджменту. Деякі бізнес- моделі в якості свого орієнтиру обирають підхід – якщо щасливі співробітники то щасливі клієнти, отже успішним має бути бізнес. Практичний досвід також засвідчує, що, задоволені співробітники приносять бізнесу більше користі [9].

Однак суттєва різноманітність чинників оцінки щасливості дещо ускладнює визначення індексу щастя в організації. При вимірюванні щастя на робочих місцях за критеріями задоволеності співробітників, готовності

пропонувати роботодавця своїм знайомим, можливостей зміни наявної роботи найближчим часом, наприклад було виявлено, що У Бельгії найбільше щасливих працівників, або 33,41%. Для порівняння в Україні, показник щасливих осіб на роботі складав лише 10% [5]. Досить простим і ефективним способом визначення щастливості працівників може бути система анкетування. Періодичне проведення оцінки корпоративного щастя в компанії позитивно відображається на задоволеності працівників роботою, зменшенню плинності персоналу, моніторингу мотиваційних спрямувань членів колективу, стабільності розвитку організації.

В Україні на загальнодержавному рівні імплементовано 17 глобальних цілей ООН для вітчизняної практики, визначено систему оцінки сталого розвитку з урахуванням 86 завдань і 183 показників для моніторингу. Стосовно національної системи моніторингу ЦСР зазначимо, що Державна служба статистики країни постійно відслідковує прогресивність цих процесів. Найбільш пріоритетні позиції на 2025 рік зайняли такі напрями як відновлення енергетичної системи, забезпечення населення чистою водою (ЦСР 6) і виконання завдань з подолання бідності (ЦСР 1). Якщо використовувати узагальнену оцінку сталого розвитку країни за 2024–2025 рр. на основі структурування за основними класичними складовими, соціальною, економічною і екологічною, то оцінювання можна представити таким чином (табл. 1).

Таблиця 1. Характеристика сталого розвитку України за основними напрямами, 2024-2025 рр., складено [2, 12]

Напря́м	Основні показники (індекси)	Стан, місце (2024-2025рр.)	Виклики і успішність
Соціально́ний	Індекс людського розвитку	0,734, 100-те місце у світі. Високий показник, але нестабільний.	Виклики пов'язані з міграцією переселенців, ріст рівня бідності. Досягнення у цифровізації освіти і першість у E-Participation (онлайн-залученість громадян до держпроцесів)
Економічний	ВВП, Індекс економічної безпеки	33,4/100, в зоні ризику, прогнозований ріст ВВП 3-4%	Виклики пов'язані з руйнацією енергетики, логістики, дефіцитом бюджету. Успіхи в адаптації бізнесу та започаткування впроваджень обов'язкових ESG-звітів.
Екологічний	ЕРІ-Екологічна результативність	Критична регресивність внаслідок прямих військових збитків.	Виклики через замінування, забрудненість територій та знищення заповідних зон (екоцид). Досягнення зумовлені "Зеленим відновленням" згідно стандартів ЄС

До означених досягнень також можна додати, що Україна за рейтингом Online services Index в період роботи Мінцифри, а саме під час війни, підвищила свою позицію із колишнього 102 місця до першого, що варто вважати певним глобальним досягненням. Якщо розглядати соціальну складову особливостей сталого розвитку у контексті регіонального поділу то варто зазначити наявність певних розривів в досягненнях між стабільнішими західними і прифронтовими територіями. При цьому ключовими критеріями являються демографічна стабільність, доступність освіти та безпечність.

Таблиця 2. Особливості соціального розвитку регіонів України, 2024-2025 рр., складено [2]

Група регіонів	Представники	Рівень соціальної стійкості	Основні характеристики
Тилові або приймаючі	Львівська, Закарпатська, Івано-Франківська	Високий	Найменше безробіття, швидка релокація бізнесу і найбільша кількість ВПО з високою інтеграцією
Центральні або транзитні	Київська, Вінницька, Полтавська	Високий	Високий рівень цифровізації послуг, відродження освітньої мережі
Прифронтові	Харківська, Запорізька, Миколаївська	Критичний або ризиковий	Систематичні безпекові загрози, превалювання дистанційного навчання, велика руйнація соціальної інфраструктури.

Варто також зазначити, що за ключовими показниками соціального змісту в галузі освіти (ЦСР 4) лідируючі позиції утримують Львівська і Київська області, що пояснюється наявністю найбільшої частки шкіл із укриттями та впровадженням дистанційного навчання, що передбачає відповідну сталість розвитку даних регіонів. Тут певним проблемним моментом є той факт, що в Харківській і Одеській областях поширено використання формату "підземних шкіл" з метою збереження доступу до освіти, що з одного боку є позитивним, як задля збереження освітнього процесу, а з іншого у довготривалій перспективі такий підхід до навчання є неприйнятним в контексті сталого розвитку. Що стосується демографічних аспектів та ВПО в умовах війни найбільше навантаження на соціальну систему спостерігається у Закарпатській і Чернівецькій областях, так як чисельність населення в цих регіонах зросла десь на 15–20% за рахунок прийому біженців.

Стосовно поширення цифрової трансформації (E-Government) можна зазначити, що Дніпропетровська та Вінницька області являються лідерами за кількістю представлених онлайн-соціальних послуг на основі місцевих порталів і ЦНАПів. Наведемо аналіз окремих репрезентивних напрямів сталого розвитку на загальносвітовому рівні (табл. 3).

Таблиця 3. Аналіз виконання ініціатив сталого розвитку у порівнянні із світовим контекстом, 2024-2025 рр., складено [2, 10]

Назва ціль	Стан в Україні	Порівняння із світовими трендами
ЦСР 4: Якісна освіта	Не зважаючи на пошкодження більше 3000 закладів освіти продовжували навчання з використанням цифровізації. Охоплення початковою і середньою освітою є високим, загальний показник вище 95%	У світовій практиці є певні кризові процеси у навчанні після пандемії. Україна йде попереду багатьох країн за швидкістю впровадження електронних щоденників («Всеукраїнська школа онлайн»)
ЦСР 8: Гідна праця і економічне зростання	Одна з найбільш проблемних цілей. Рівень безробіття є високим, до 15-18%, а реальний ВВП хоча засвідчує відновлення (близько 3% за 2024 р.), але він нижчий ніж у довоєнний час.	На глобальному рівні розвиток економіки сповільнюється, Україна ж перебуває умовах військового розвитку і її ріст підтримується, як правило, оборонним замовленням і допомогою міжнародних партнерів
ЦСР 9: Промисловість, інновації, інфраструктура	Військові дії прискорили розвиток оборонних інновацій. Україна отримала світове лідерство у тестуванні новітніх технологій. При цьому інфраструктурні об'єкти (в енергетиці, логістиці) зазнають постійних руйнувань.	Світовий досвід спрямовується до «зеленої» індустріалізації. У вітчизняній практиці планується відновлення інфраструктури згідно принципів Build Back Better (відбудувати якісніше, ніж було раніше), це відповідає світовим нормативам сталого розвитку.

Отже, не зважаючи на повномасштабні військові дії виконання завдань сталого розвитку в країні демонструє надзвичайну стійкість в економічних цифрових та соціальних галузях, хоча при цьому відзначається певна критична регресивність в галузі безпекових та екологічних питань. Економіка, безумовно, дуже постраждала під час війни, але бізнес продовжує працювати.

В процесі оцінки сталого розвитку у вітчизняній практиці суттєве значення має порівняння її досягнень із відповідними середньосвітовими показниками. Згідно з інформацією Sustainable Development Report, українська держава має такі результати при порівнянні із середніми показниками в світі (табл. 4).

Таблиця 4. Результати порівнювання показників сталого розвитку України та середньосвітових, складено [2, 4, 13]

Основні показники сталого розвитку	Рейтинг України	Середньосвітовий контекст
Загальне значення індексу ЦСР	45,7 балів (42 місце)	66,7
Бідність (ЦСР 1)	Помірність викликів внаслідок низьких соціальних виплат	Ріст бідності в країнах, які розвиваються
Гендерна рівність (ЦСР 5)	Висока залученість жінок, особливо в умовах війни	Спостерігається повільне прогресування за винятком окремих регіонів
Мир і справедливість (ЦСР 16)	Особливо критичний виклик, зумовлений війною	Загальний ріст нестабільності у світовому масштабі

Як бачимо, незважаючи на військовий час Україна утримує 42 місце за загальним показником виконання цілей сталого розвитку, однак досить критичним залишається виконання 16 цілі сталого розвитку щодо миру і справедливості, що викликано війною. Також для країни проблемним питанням залишається вирішення цілі 1, за показниками бідності громадян. Також внаслідок мобілізації чоловіків, значні перекося відбулися в гендерній рівності, значну частину професій і робіт змушені освоювати жінки, що не відповідає вкнанню концепції сталого розвитку. Наприклад, сьогодні багато жінок залучають до роботи в енергокомпаніях, в сільському господарстві, на транспорті тощо. Але при цьому часто спостерігається зниження фаховості, професійних якостей жіночого персоналу. Останнє, наприклад, стосуються певних технічних професій по керуванню технічних засобів тощо. Звичайно, повністю зробити заміну чоловіків на жінок в різних сферах бізнесу майже неможливо, так як багато робіт виконується у складних часто небезпечних умовах і потребують значних фізичних зусиль, технічних навичок, що є більш притаманно чоловікам.

Система державного управління в Україні має спрямовуватись на регулювання гендерної політики в плані працевлаштування жінок за тими чи іншими професіями та видами робіт, виходячи з принципів відповідного підтримання гендерної рівності у контексті реалізації цілей сталого розвитку. У даному випадку важливе значення з точки зору вирівнювання даної нерівності може зіграти система цифровізації, можна очікувати, що розвиток цифрових технологій у перспективі дасть можливість більшій чисельності жінок обіймати чоловічі посади, які для них раніше не були доступними.

В галузі якості освіти (ЦСР 4) незважаючи на війну, відмічаються позитивні зміни відсоток учнів з достатнім і високим рівнем знань у 2025 році зріс до 41,25%, тоді як у 2023 році подібних зазначалось 35,19% [2]. Стосовно екологічної результативності (ЕРІ) зазначимо, попри те, що Україна утримувала 52 місце за 2022 рік, провести актуальне оцінювання за 2024-2025 роки було складно через неможливість моніторингу на окупованих територіях, хоча у загальному ситуація характеризується досить критичними втратами екосистем спричинених бойовими діями [2,13]. Для більш об'єктивного аналізу зроблено порівняння за основними середніми показниками сталого розвитку України і країн ЄС (показники за 2024–2025 рр.) (табл. 5).

Стосовно екологічного стану та «Зеленого курсу» розвитку країни зазначимо, що в Україні тільки 6% території представляються екологічно чистими, тоді як країни ЄС у 2024 році витратили до 360 млрд євро на систему охорони довкілля, для порівняння з витратами на оборону (236 млрд євро) перевищення становить 52,5 % [13]. При цьому в Україні активно імплементуються екологічні директиви ЄС в контексті Угоди про асоціацію, а рівень виконання цих завдань складає вище 70%.

В галузі інклюзії та соціальної політики доцільно відзначити, у січні 2025 року Україна змінила традиційну систему оцінювання функціонування людини (радянську модель МСЕК), на нову, з урахуванням стандартів ЄС, а це є важливим напрямом при реалізації основних ініціатив сталого розвитку.

Таблиця 5. Порівняльна характеристика розвитку України і країн ЄС за ключовими індикаторами (2024-2025 рр.), складено [11, 12]

Індикатор	Україна	Країни ЄС (середнє значення)	Тенденція
ВВП на одну людину, дол.США	14,000 – 15,000	54,000 – 58,000	В Україні складає близько 30-32% від середнього в ЄС
Екологічний слід (Екологічна ефективність), місце	52 місце у світі (інд. 49.6)	Переважно топ-20 в світі	Країна поступається багатьом державам ЄС внаслідок промислового забруднення і наслідки військових дій
Затрати на освіту, % від ВВП	6.0 – 7.0%	5.0%	Україна витрачає більшу частину ВВП, порівнянно з багатьма країнами ОЕСР, однак ефективність їх використання є нижчою.
Індекс людського розвитку, місце	100 місце (0.734)	Топ-30 (середнє > 0.900)	Україна утримується у категорії "високого" розвитку, тоді як більшість країн ЄС відносяться до "дуже високого".
Інклюзивність (люди з обмеженими можливостями), %	6.1% населення	20-25% населення	Нижчий показник України пояснюється застарілою процедурою реєстрації (МСЕК), яка реформується з 2025 року.
Частка «зеленої» енергії, %	10-12% (до обстрілів)	23-25% (ціль 45% до 2030)	Україна має високі можливості, однак розвиток стримується руйнуванням потужностей в умовах війни.

В даному випадку чисельність дітей, що навчаються в інклюзивних класах, збільшилась у 7 разів за останні роки, це засвідчує відповідну адаптацію інклюзивної освітньої системи.

Попри війну Україна також демонструє певну економічну стійкість, так, у 2024 році ВВП країни зріс на 3%, а це вище ніж середні темпи його зростання у багатьох розвинених країнах ЄС [2]. Хоча при цьому розрив у доходах лишається суттєвим, рівень ВВП на одиницю населення в Україні є меншим навіть порівняно з найбіднішою країною ЄС, Болгарією.

З метою поліпшення критеріїв сталого розвитку в Україні і зменшення їх розривів порівняно з іншими країнами світу, доцільно запропонувати запровадження обов'язкової нефінансової звітності на основі ESG-стандартів для великих бізнес-структур та постійного проведення моніторингу

прогресивності за 183 вітчизняними показниками ЦСР, з метою своєчасного коригування державної політики.

Важливим стратегічним напрямом сталого розвитку у сфері економічного відродження є реалізація підходу – відбудувати краще ніж це було раніше (принцип «Build Back Better»). Або не звичайне відновлення того що зруйновано, а формування більш якісної енергоефективної, стійкішої і інклюзивної інфраструктури. Особливого значення при цьому доцільно надавати реалізації підходів щодо покращення прозорості і цифровізації на основі поширення цифрових платформ задля моніторингу процесів відновлення і сприяння підзвітності використання фінансових ресурсів, а також адаптації основних цілей сталого розвитку до конкретних потреб певних регіонів, територіальних громад. Для зменшення освітніх і гендерних розривів доцільно покращити інвестування у сучасну освіту (це ЦСР 4), задля формування кадрового потенціалу, здатного впроваджувати і застосовувати новітні технології.

Висновки. В якості узагальнення можна зазначити, що використання цифрових технологій в умовах війни може являтися інструментами стійкості. На прикладі України доведено, що такі цифрові інструменти як Дія та інші е-сервіси можуть бути ключовим чинниками виконання основних ЦСР у складних військових умовах. Означений досвід, також переймають і інші країни світу.

Україна продемонструвала випереджувальні темпи розвитку в цифровій інклюзії, а також в оборонних цифрових інноваціях, але дуже відстає у сфері екологічної безпеці і рівні доходів громадян. Основною перевагою в реалізації завдань сталого розвитку країни на 2025–2030 рр. може стати гармонізація звітності вітчизняних компаній із стандартами ЄС. Пріоритетною стратегією сталого розвитку в Україні являється «Зелене відновлення», із ним в даний час пов'язано планування основних напрямів відновлення. Загалом від реалізація екологічних нормативів, що являється ЦСР 13, а також важливою передумовою вступу країни до ЄС, є пріоритетним завданням в галузі реформування економічних і соціальних процесів.

Найважливішим викликом і загрозою для сталого розвитку країни є втрата людських ресурсів під час війни внаслідок міграційних процесів, що негативно позначається на виконанні основних завдань сталого розвитку. Для забезпечення реалізації переважної частини цілей, особливо економічних, необхідно створювати сприятливі умови для повернення людей на батьківщину.

Рівень сталого розвитку української держави і останній період часу оцінюється на основі низки основних міжнародних і національних індексів. Незважаючи на повномасштабні військові дії, Україна утримує свої позиції у статусі країни з високим розвитком, однак за певними показниками відмічається зниження внаслідок спричинених руйнувань інфраструктурних об'єктів та екологічних збитків. Вирішенню означених питань можуть сприяти запропоновані підходи. Перспективи подальших розвідок можуть бути спрямовані на узагальнення основних підходів оцінки сталого розвитку у міжнародній практиці.

1. Budko O. V. Pryntsypy pidhotovky zvitnosti zi staloho rozvytku. Zbirnyk naukovykh prats ChDTU. 2020. Vyp. 57. S. 27–34. URL: <https://er.chdtu.edu.ua/bitstream/ChSTU/1644/1/5.pdf>
2. Derzhavna sluzhba statystyky. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Zavorodnyi A., Ivanchenkova L., Shapovalova I., Markova T. Didzhytalizatsiia yak kliuchovy napriam tsyfrovoho rozvytku. Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu. Ekonomichni nauky. №4, 2022. URL: http://journals.khnu.km.ua/vestnik/wp-content/uploads/2022/09/2022-308_07.pdf.
4. Digital Tiger: the Market Power of Ukrainian IT — 2024 : doslidzhennia / IT Ukraine Association, Top Lead; za pidtrymky Ministerstva tsyfrovoi transformatsii Ukrainy. 2024. 70 s. URL: <https://itukraine.org.ua/files/DigitalTiger2024.pdf>
5. Zaitseva L.O. Klasyfikatsiia indyktoriv otsinky staloho rozvytku. Hroshi, finansy i kredyt, t. 31 (70). № 4, 2020. DOI: <https://doi.org/10.32838/2523-4803/70-4-39>
6. Indykatory tsilei OON zi staloho rozvytku. Federalna sluzhba zakhystu Konstytutsii Nimechchyny. URL: <https://sdg-indikatoren.de/en/>.
7. Zaichenko K. S. Didzhytalizatsiia ekonomik ta suspilstva: svitovi tendentsii. Aktualni problemy ekonomiky. 2023. № 9 (267). S. 21–29.
8. Kyshakevych B. Yu. Zvrych B. Ya. Tsyfrovizatsiia yak orhanizatsiino-ekonomichni instrument modernizatsii instytutsiinoho seredovyscha innovatsiinoi diialnosti v rehioni. Akademichni vizii, 47/2025 DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.47/2025>
9. Solodovnik O. O., Havrylychenko Ye. V. Nefinansova zvitnist pidpryemstva: zmist, standarty i svi-tovi trendy rozvytku. Efektyvna ekonomika. 2024. № 5. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.5.14>
10. OON viddil ekonomiky ta sotsialnykh sprav. Stalyi rozvytok. URL: <https://sdgs.un.org/goals>
11. Statystyka shchodo tsilei staloho rozvytku – hlobalni pokaznyky. Natsionalna platforma zvitnos-ti (Polshcha). URL: sdg.gov.pl.
12. The Sustainable Development Goals Report 2024. New York : United Nations Department of Economic and Social Affairs (UN DESA), 2024. 54 p. URL: <https://unstats.un.org/sdgs/report/2024/>
13. Ukraines Global Perception Report 2024 / Brand Ukraine. 2024. 56 p. URL: https://brandukraine.org.ua/documents/189/eng_UKRAINES_GLOBAL_PERCEPTION_REPORT_2024_web.pdf

-
1. Budko O. V. Pryntsypy pidhotovky zvitnosti zi staloho rozvytku. Zbirnyk naukovykh prats ChDTU. 2020. Vyp. 57. S. 27–34. URL: <https://er.chdtu.edu.ua/bitstream/ChSTU/1644/1/5.pdf>
 2. Derzhavna sluzhba statystyky. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
 3. Zavorodnyi A., Ivanchenkova L., Shapovalova I., Markova T. Didzhytalizatsiia yak kliuchovy napriam tsyfrovoho rozvytku. Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu. Ekonomichni nauky. №4, 2022. URL: http://journals.khnu.km.ua/vestnik/wp-content/uploads/2022/09/2022-308_07.pdf.
 4. Digital Tiger: the Market Power of Ukrainian IT — 2024 : doslidzhennia / IT Ukraine Association, Top Lead; za pidtrymky Ministerstva tsyfrovoi transformatsii Ukrainy. 2024. 70 s. URL: <https://itukraine.org.ua/files/DigitalTiger2024.pdf>
 5. Zaitseva L.O. Klasyfikatsiia indyktoriv otsinky staloho rozvytku. Hroshi, finansy i kredyt, t. 31 (70). № 4, 2020. DOI: <https://doi.org/10.32838/2523-4803/70-4-39>
 6. Indykatory tsilei OON zi staloho rozvytku. Federalna sluzhba zakhystu Konstytutsii Nimechchyny. URL: <https://sdg-indikatoren.de/en/>.
 7. Zaichenko K. S. Didzhytalizatsiia ekonomik ta suspilstva: svitovi tendentsii. Aktualni problemy ekonomiky. 2023. № 9 (267). S. 21–29.
 8. Kyshakevych B. Yu. Zvrych B. Ya. Tsyfrovizatsiia yak orhanizatsiino-ekonomichni instrument modernizatsii instytutsiinoho seredovyscha innovatsiinoi diialnosti v rehioni. Akademichni vizii, 47/2025 DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.47/2025>
 9. Solodovnik O. O., Havrylychenko Ye. V. Nefinansova zvitnist pidpryemstva: zmist, standarty i svi-tovi trendy rozvytku. Efektyvna ekonomika. 2024. № 5. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.5.14>
 10. OON viddil ekonomiky ta sotsialnykh sprav. Stalyi rozvytok. URL: <https://sdgs.un.org/goals>
 11. Statystyka shchodo tsilei staloho rozvytku – hlobalni pokaznyky. Natsionalna platforma zvitnos-ti (Polshcha). URL: sdg.gov.pl.
 12. The Sustainable Development Goals Report 2024. New York : United Nations Department of Economic and Social Affairs (UN DESA), 2024. 54 p. URL: <https://unstats.un.org/sdgs/report/2024/>
 13. Ukraines Global Perception Report 2024 / Brand Ukraine. 2024. 56 p. URL: https://brandukraine.org.ua/documents/189/eng_UKRAINES_GLOBAL_PERCEPTION_REPORT_2024_web.pdf